

Warszawa, 18 marca 2011 r.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 21.03.11.

nr 1276 podpis Borusewicz

ŻWbhż - bo-0700-1/11 (973) [2]

SECRETARIAT
Biuro Prac Senackich
Wpłynęło dn. 22.03.11
nr 2484 podpis [signature]

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu**

[signature]

W odpowiedzi na pismo z dnia 9 lutego 2011r., znak BPS/DSK-043-3376/11 przy którym przekazano tekst oświadczenia złożonego przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego wspólnie z innymi senatorami podczas posiedzenia Senatu RP w dniu 4 lutego 2011 r. w sprawie procedury certyfikowania przez Polskę firm rosyjskich i chińskich eksportujących swoje towary na polski rynek uprzejmie informuję, co następuje.

W odniesieniu do pytania pierwszego oraz drugiego zawartego w ww. oświadczeniu dotyczącego procedur certyfikowania przez Polskę firm rosyjskich i chińskich eksportujących swoje towary na polski rynek należy mieć na uwadze, że zasady dotyczące przywozu na terytorium Unii Europejskiej, a więc od 1 maja 2004 r. również na terytorium Polski, zgodnie z zasadami wspólnej polityki celnej oraz handlowej, regulowane są przepisami Unii Europejskiej (UE).

Warunki przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego na terytorium UE, w tym Polski określają przepisy art. 11 rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 178/2002 z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustalającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności* (Dz. Urz. UE L 31 z 1.02.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), art. 47-49 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. *w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia*

zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004 r., str. 1, z późn. zm.; Polskie wydanie specjalne: rozdz. 3, t. 45, str. 200), art. 10 - 15 rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. *ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi* (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004 r., str. 206, z późn. zm.; Polskie wydanie specjalne: rozdz. 3, t. 45, str. 75) oraz art. 6 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. *ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego* (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14).

Zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 854/2004 produkty pochodzenia zwierzęcego przywozi się jedynie z państwa trzeciego lub części państwa trzeciego znajdującego się w wykazie sporządzonym i uaktualnionym przez Komisję Europejską, zgodnie z procedurą określoną w art. 19 ust. 2 tego rozporządzenia. Przykładem takiego wykazu może być rozporządzenie Komisji (UE) nr 206/2010 z dnia 12 marca 2010 r. *ustanawiające wykazy krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania do Unii Europejskiej niektórych zwierząt oraz świeżego mięsa, a także wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych* (Dz. Urz. UE L 73 z 20.3.2010, str. 1, z późn. zm.)

Ponadto, zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 854/2004 produkty pochodzenia zwierzęcego można przywozić na terytorium UE co do zasady tylko wtedy, gdy zostały wysłane, pozyskane lub przygotowane w zakładach znajdujących się w wykazach sporządzonych i uaktualnionych zgodnie z tym artykułem, w odniesieniu do których właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia gwarantuje spełnienie odpowiednich wymagań Unii Europejskiej. Skonsolidowana lista takich zakładów publikowana jest przez Komisję Europejską na stronie internetowej pod adresem http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/establishments/third_country/index_en.htm.

Jednocześnie, zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 eksperci Komisji Europejskiej mogą przeprowadzać urzędowe kontrole w państwach trzecich, aby weryfikować, na podstawie informacji określonych w art. 47 ust. 1 ww. rozporządzenia, zgodność lub równoważność ustawodawstwa państwa trzeciego oraz systemów z prawem paszowym i żywnościowym UE oraz prawodawstwem UE dotyczącym zdrowia zwierząt.

Odpowiednie służby Komisji Europejskiej - Biuro do spraw Żywności i Weterynarii (FVO), weryfikuje na miejscu, czy odpowiednie wymagania w zakresie

bezpieczeństwa żywności, zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz zdrowia roślin są właściwie wdrożone i egzekwowane przez władze weterynaryjne państwa trzeciego.

Zgodnie z procedurami określonymi powyżej Federacja Rosyjska posiada uprawnienia do wwozu na terytorium UE następujących produktów:

- dziczyzna hodowlana (mięso) – 1 zakład zatwierdzony przez Komisję Europejską,
- produkty rybołówstwa – 389 zakładów zatwierdzonych przez Komisję Europejską,
- surowe mleko i produkty mleczne – 9 zakładów zatwierdzonych przez Komisję Europejską,
- przetworzone żołądki, pęcherze i jelita (tylko osłonki) – 2 zakłady zatwierdzone przez Komisję Europejską.

Natomiast Chińska Republika Ludowa posiada takie uprawnienia w odniesieniu do następujących produktów:

- mięso drobiowe i zajęczaków – 25 zakładów zatwierdzonych przez Komisję Europejską,
- produkty mięsne – 13 zakładów zatwierdzonych przez Komisję Europejską,
- produkty rybołówstwa – 704 zakładów zatwierdzonych przez Komisję Europejską,
- przetworzone żołądki, pęcherze i jelita (tylko osłonki) – 119 zakładów zatwierdzonych przez Komisję Europejską,
- żelatyna – 3 zakłady zatwierdzone przez Komisję Europejską.

Jednocześnie w odpowiedzi na pytanie trzecie zawarte w ww. oświadczeniu tj.: „Czy certyfikowanie przez Rosję i Chiny obowiązuje tylko firmy polskie, czy również firmy z innych krajów członkowskich Unii Europejskiej” uprzejmie informuję, że z informacji uzyskanych z ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Pekinie wynika, iż wymóg zatwierdzania zakładów mięsnych do eksportu na rynek chiński dotyczy również innych państw członkowskich Unii Europejskiej. Niemniej jednak Ministerstwo nie posiada informacji na temat szczegółowych zasad zatwierdzania zakładów do eksportu przez władze chińskie w pozostałych państwach członkowskich. Warunki eksportu są negocjowane przez władze chińskie indywidualnie z każdym państwem członkowskim Unii Europejskiej.

W odniesieniu do mleka i produktów mleczarskich oraz osłonek wieprzowych, owczych i kozich wywożonych eksportowanych z Polski, zatwierdzanie zakładów odbywa się na zasadzie tzw. „*pre-listingu*”, tj. zatwierdzenia zakładów do eksportu na rynek Chińskiej

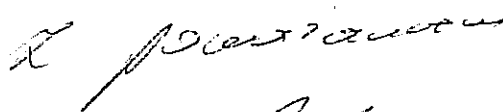
Republiki Ludowej przez stronę polską po uprzednim sprawdzeniu spełnienia wymagań chińskich przez te zakłady.

Zainteresowane wywozem swoich produktów na rynek Federacji Rosyjskiej polskie zakłady sektora paszowego, rybnego, przetwórstwa jaj, fermy reprodukcyjne drobiu i zakłady wylęgu piskląt, również są zatwierdzane na zasadzie „pre-listingu” (zatwierdzanie zakładów do eksportu na podstawie gwarancji Głównego Lekarza Weterynarii, a następnie ewentualne wrywkowe kontrole rosyjskie). Na zastosowanie zasady „pre-listingu” w stosunku do zakładów mleczarskich strona rosyjska wyraziła wstępnie zgodę, jednakże w chwili obecnej trwają konsultacje w tej sprawie z pozostałymi państwami członkowskimi Unii Celnej, tj. z Kazachstanem i Białorusią.

Natomiast polskie zakłady mięsne są zatwierdzane do eksportu na terytorium Unii Celnej, w tym Federacji Rosyjskiej, na podstawie wyników kontroli przedstawicieli państw członkowskich Unii Celnej. Zastosowanie zasady „pre-listingu” w odniesieniu do ww. zakładów jest obecnie najważniejszym postulatem Głównego Lekarza Weterynarii w rozmowach ze stroną rosyjską.

W odniesieniu do zakładów mięsnych państw tzw. „starej 15-ki” Unii Europejskiej Federacja Rosyjska stosuje co prawda zasadę „pre-listingu”. Niemniej jednak w związku z powstaniem Unii Celnej, dąży do tego, aby w stosunku do tych państw także wprowadzić zatwierdzanie zakładów do eksportu na podstawie wyników kontroli przedstawicieli państw członkowskich Unii Celnej.

Odpowiadając na pytanie czwarte, dotyczące istnienia w handlu między Polską a Rosją i Chinami równoprawności należy mieć na uwadze, że kwestie importu na terytorium Unii Europejskiej regulowane są przepisami unijnymi, zgodnie z zasadami wspólnej polityki celnej oraz handlowej. Natomiast zagadnienie eksportu regulują umowy bilateralne. W związku z powyższym trudno jest jednoznacznie stwierdzić, czy istnieje równoprawność w handlu pomiędzy ww. państwami. Przedmiotowe kwestie regulują bowiem odmienne przepisy prawne i systemy kontroli oraz procedury zatwierdzania.

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKRETAŃ STANU
